

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

01601, м.Київ, пров. Рильський, 8

т. (044) 278-46-14

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19.03.2012

№ 64/11

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Іоннікової І.А.

суддів: Синиці О.Ф.

Зеленіна В.О.

секретар Волюйко Т.В.

за участю представників:

від позивача - ОСОБА_1 (дов. б/н від 16.11.2011 р.)

від відповідача - ОСОБА_2 (дов. б/н від 07.09.2011 р.)

від третьої особи - ОСОБА_3 (дов. №4 від 05.01.2012 р.)

розглянувши у відкритому

судовому засіданні

апеляційну скаргу Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по

ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН»

на рішення господарського суду міста Києва

від 17.01.2012 р.

у справі №64/11 (суддя Зеленіна Н.І.)

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРСОЦБУДІНВЕСТ»

до Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по

ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН»

третья особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача:

Державне підприємство «Об'єднання спортивно-господарських

споруд»

про зобов'язання вчинити дії

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» (далі за текстом –позивач, ТОВ «УКРСОЦБУДІНВЕСТ») звернулося до господарського суду міста Києва із позовом до Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» (далі за текстом – відповідач) про зобов'язання включити до передавального акту положення про правонаступництво по зобов'язаннях за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року №01-11/2005, додатковою угодою №1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою №2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09 на суму 236912,42 грн.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилається на те, що відповідач, в порушення частини 2 статті 107 Цивільного кодексу України відмовив у включенні до передавального акту положення про правонаступництво щодо вищевказаних зобов'язань відповідача перед позивачем.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 10.02.2011 року задоволено клопотання ТОВ «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» про вжиття заходів до забезпечення позову шляхом заборони вчиняти певні дії, вжито заходи до забезпечення позову.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 12.04.2011 року та постановою Вищого господарського суду України від 21.06.2011 року ухвалу Господарського суду міста Києва від 10.02.2011 року, якою було вжито заходів до забезпечення позову, залишено без змін.

Рішенням господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. позов задоволено. Зобов'язано Державне підприємство «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» включити до передавального акту положення про правонаступництво щодо зобов'язань стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року №01-11/2005, додатковою угодою №1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою №2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09 на суму 236912,42 грн. Стягнуто з Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» державне мито у розмірі 85,00 грн. та витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу у розмірі 236,00 грн. Скасовано з моменту набрання рішенням у справі №64/11 законної сили заходи до забезпечення позову, вжиті ухвалою господарського суду міста Києва від 10.02.2011 року.

Задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції посилався на неправомірність дій відповідача щодо відмови включити до передавального акту положення про правонаступництво Державного підприємства «Об'єднання спортивно-господарських споруд» заявлених позивачем зобов'язань відповідача перед позивачем за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року № 01-11/2005, додатковою угодою № 1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою № 2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року № 1/08, від 12.02.2009 року № 1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року № 3/09, від 26.05.2009 року № 4/09 на суму 236912,42 грн., не залежно від того, визнаються такі зобов'язання відповідачем по суті чи оспорується.

Не погоджуючись із вказаним рішенням суду, відповідач звернувся до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить рішення господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. у справі №64/11 скасувати, прийняти нове рішення, яким відмовити в позові.

Підставою для скасування рішення суду позивач зазначив порушення судом норм процесуального та матеріального права. При цьому, апеляційна скарга мотивована тим, що на думку відповідача, включення до передавального акту витрат позивача

на суму 5640891,48 грн. є безпідставними, оскільки всі витрати здійснені позивачем за договорами з третіми особами є ризиками виключно позивача, а не зобов'язаннями відповідача за Інвестиційним договором. Крім того, скаржник зазначив про те, що заявлені позивачем зобов'язання відповідача перед позивачем за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року №01-11/2005, додатковою угодою №1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою №2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09 на суму 236912,42 грн. не підтверджені належними доказами (первинними документами), а тому не можуть бути включені до передавального акту. Також скаржник зазначив, що включення до передавального акту зобов'язань за конкретними договорами буде суперечити законодавству.

В судовому засіданні апеляційної інстанції представник відповідача підтримав доводи, викладені в апеляційній скарзі, просив її задовольнити, рішення господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. у справі №64/11 скасувати в частині задоволення позовних вимог щодо включення до передавального акту суми в розмірі 5640891,48 грн., суми 236912,42 грн. за договорами позики від 24.03.2008 р. №1/08, від 12.02.2009 р. №1/09, від 24.02.2009 р. №2/09, від 27.03.2009 р. №3/09, від 26.05.2009 р. №4/09, прийняти нове рішення, яким в позові відмовити. В обґрунтування своїх вимог представник скаржника посилався також на те, що позивачем не правильно обраний спосіб захисту.

У відзиві на апеляційну скаргу та в судовому засіданні апеляційної інстанції представник позивача заперечував проти доводів, викладених в апеляційній скарзі, просив залишити її без задоволення, рішення господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. у справі №64/11 – без змін, вважаючи оскаржуване рішення законним та обґрунтованим.

У відзиві на апеляційну скаргу та в судовому засіданні апеляційної інстанції представник третьої особи підтримав доводи, викладені в апеляційній скарзі, просив її задовольнити, рішення господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. у справі №64/11 скасувати, прийняти нове рішення, яким в позові відмовити.

Розглянувши доводи апеляційної скарги, перевіривши матеріали справи, заслухавши пояснення представників сторін, третьої особи, дослідивши докази, проаналізувавши на підставі встановлених фактичних обставин справи правильність застосування судом першої інстанції норм законодавства, Київський апеляційний господарський суд вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Як вбачається з матеріалів справи, між ТОВ «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» та ДП «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» було укладено наступні договори: Інвестиційний договір від 01.11.2005 року № 01-11/2005, додаткову угоду №1 від 05.07.2006 року та додаткову угоду №2 від 28.11.2007 року до цього договору; договори позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09.

30.08.2010 р. Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту видало наказ №2941 про реорганізацію відповідача шляхом його приєднання до Державного

підприємства «Об'єднання спортивно-господарських споруд» та призначило комісію з припинення підприємства.

03.09.2010 р. до Єдиного державного реєстру було внесено запис про прийняття рішення про припинення відповідача, про що опубліковано оголошення у бюлетені державної реєстрації №157 (17) 2010 року.

31.01.2011 року позивач звернувся до відповідача з вимогою включити до передавального акту положення про правонаступництво по зобов'язаннях відповідача за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року №01-11/2005, додатковою угодою №1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою №2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09 на суму 236912,42 грн..

Листом від 01.02.2011 року відповідач відмовив позивачу у включенні до передавального акту положення щодо правонаступництва Державного підприємства «Об'єднання спортивно-господарських споруд» по зобов'язаннях відповідача за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року №01-11/2005, додатковій угоді №1 від 05.07.2006 року, додатковій угоді №2 від 28.11.2007 року до цього договору та договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року № 4/09, посилаючись на те, що включення у передавальний акт зазначених договорів не передбачено чинним законодавством України.

Відповідно до частини 2 статті 107 Цивільного кодексу України, після закінчення строку для пред'явлення вимог кредитором та задоволення чи відхилення цих вимог комісія з припинення юридичної особи складає передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільчий баланс (у разі поділу), які мають містити положення про правонаступництво щодо всіх зобов'язань юридичної особи, що припиняється, стосовно всіх її кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорується сторонами.

Колегія суддів погоджується з висновками місцевого господарського суду про те, що дії відповідача щодо відмови включити до передавального акту положення про правонаступництво Державного підприємства «Об'єднання спортивно-господарських споруд» заявлених позивачем зобов'язань відповідача перед позивачем є неправомірними, оскільки наведеною вище правовою нормою передбачено, що до передавального акту підлягають включенню положення про правонаступництво усіх зобов'язань, заявлених до юридичної особи, що припиняється, не залежно від того, визнаються такі зобов'язання цією особою чи оспорується. Законодавством не визначено умов, за яких обмежуються чи ставляться в залежність від будь-яких обставин, встановлені статтею 107 Цивільного кодексу України зобов'язання юридичної особи, що припиняється, щодо включення положення про правонаступництво щодо всіх своїх зобов'язань стосовно всіх її кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорується сторонами.

Твердження відповідача про те, що вимоги позивача пред'явлені відповідачу після закінчення строку пред'явлення вимог кредиторів, а тому такі вимоги не підлягають задоволенню, колегією суддів не приймаються з огляду на наступне.

Частиною 4 статті 105 Цивільного кодексу України (в редакції, яка діяла на час звернення позивача до суду з даним позовом) встановлено, що комісія з припинення юридичної особи поміщає в друкованих засобах масової інформації, в яких публікуються відомості про державну реєстрацію юридичної особи, що припиняється, повідомлення про припинення юридичної особи та про порядок і строк заявлення кредитором вимог до неї. Цей строк не може становити менше двох місяців з дня публікації повідомлення про припинення юридичної особи.

Відповідно до пункту 4 Наказу Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту від 30.08.2010 року №2941 про реорганізацію державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» шляхом його приєднання до Державного підприємства «Об'єднання спортивно-господарських споруд», прийняття претензій кредиторів має відбуватися в порядку, встановленому чинним законодавством України протягом двох місяців з дня публікації повідомлення про припинення юридичної особи.

Зміни до статті 105 ЦК України були прийняті Законом України від 19.05.2011 р. №3384-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедур припинення юридичних осіб та підприємницької діяльності фізичних осіб - підприємців за їх рішенням». Саме цим законом передбачено обмеження терміну заявлення кредитором своїх вимог до юридичної особи, що припиняється – шестимісячним строком.

З урахуванням викладеного, колегія суддів зазначає, що судом першої інстанції помилково застосовано норму в редакції, що не існувала на момент звернення позивача з позовом до суду, а тому відсутні правові підстави стверджувати, що позивачем заявлені вимоги відповідачу після спливу строку, передбаченого для пред'явлення вимог кредиторів.

Посилання скаржника на те, що заявлені позивачем вимоги не підлягають задоволенню, оскільки останнім не надано суду первинних документів, що підтверджують заборгованість за інвестиційними договорами та договорами позики, не приймаються судом до уваги, оскільки не належать до предмету доказування у цій справі та не мають для неї значення. Предметом спору у цій справі не є визначення дійсності або недійсності зобов'язань відповідача перед позивачем за Інвестиційним договором від 01.11.2005 року № 01-11/2005, додатковою угодою № 1 від 05.07.2006 року та додатковою угодою №2 від 28.11.2007 року до цього договору на суму 5640891,48 грн.; та за договорами позики від 24.03.2008 року №1/08, від 12.02.2009 року №1/09, від 24.02.2009 року №2/09, від 27.03.2009 року №3/09, від 26.05.2009 року №4/09 на суму 236912,42 грн. і дійсність або оспорюваність цих зобов'язань, а також наявність або відсутність судового спору щодо зобов'язань, які не визнаються і оспоруються відповідачем, не впливає на встановлений статтею 107 Цивільного кодексу України обов'язок відповідача включити дані зобов'язання до передавального акту.

Твердження відповідача про те, що включення до передавального акту зобов'язань за конкретними договорами буде суперечити законодавству є безпідставним, оскільки не ґрунтується на нормах законодавства.

Посилання відповідача на те, що позивач обрав не належний спосіб захисту свого права, не приймається судом до уваги, оскільки позивачем заявлено вимогу щодо

присудження до виконання в натурі зобов'язання, встановленого частиною 2 статті 107 Цивільного кодексу України, а саме: включення до передавального акту відомостей, які містять положення про правонаступництво щодо всіх зобов'язань юридичної особи, що припиняється, стосовно всіх її кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспоруються сторонами, що відповідає способу захисту права, встановленого ст. 20 Господарського кодексу України та ст. 16 Цивільного кодексу України.

Крім того, дана справа перебувала у провадженні Вищого господарського суду України, який погодився з тим, що вжиті судом першої інстанції заходи забезпечення позову відповідають природі позову і невжиття таких заходів може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду по даній справі. (а.с. 56 т.2).

З огляду на викладене, суд апеляційної інстанції приходять до висновку про обґрунтованість позовних вимог та задоволення позову.

Відповідно до ст. 33 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Згідно ч. 2 ст. 34 ГПК України, обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтвердженні певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Доводи, викладені в апеляційній скарзі, висновків місцевого господарського суду не спростовують.

За таких обставин, Київський апеляційний господарський суд приходять до висновку, що суд першої інстанції прийняв рішення з додержанням норм матеріального та процесуального права, а тому підстав для задоволення апеляційної скарги, скасування чи зміни оскаржуваного рішення суду не вбачається.

У зв'язку з відмовою в задоволенні апеляційної скарги, відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору за її подання і розгляд покладаються на скажника.

Керуючись ст.ст. 49, 101-103, 105 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд, -

П О С Т А Н О В И В :

Апеляційну скаргу Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «ЛЬОДОВИЙ СТАДІОН» залишити без задоволення, рішення господарського суду міста Києва від 17.01.2012 р. у справі №64/11 залишити без змін.

Матеріали справи №64/11 повернути до господарського суду міста Києва.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена до суду касаційної інстанції у встановлені законом порядку та строки.

Повний текст постанови підписаний 26.03.2012 р.

Головуючий суддя
Судді

Іоннікова І.А.
Синиця О.Ф.
Зеленін В.О.